

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 9. april 2025 blev i sag nr. 100593:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 24/10 2023 har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg faldt og mit knæ hævede op. Jeg forventede, at det ville blive ok igen. Så jeg ventede. Det blev ikke bedre, så jeg gik til læge. Hun henviste mig til røntgen. Jeg fik nogen lange forklaringer om, at der var ikke noget galt, men at det var slidgigt og rillet inderside af knæskal. Men det blev stadig ikke bedre. Efter gentagne lægebesøg fik jeg en henvisning til scanning. Den viste, at menisken var gået i stykker. Herefter er jeg opereret 2 gange, uden at mit knæ er blevet ok. Nu siger lægerne så, at de ikke kan operere mere, men at knæet skal skiftes.

Alm brand mener ikke, at der er grund til erstatning, da skaden skyldes slidgigt.

Jeg er ikke enig. Jeg har været til undersøgelse på forsikringsselskabets foranledning hos Han sagde, at der ikke havde været meget slidgigt, da ulykken skete og at det var pga. ulykken, jeg havde problemer.. Men at det var kommet efterfølgende.

Jeg har så også talt med ... på [sygehus 1]. Hun støttede ... forklaring. Og hun tilføjede, at de skulle skrive, at der var lidt slidgigt i et knæ.

Som jeg forstod dem, var de ikke i tvivl om, at mine gener skyldes ulykken. Men forsikringsselskabets lægekonsulent mener noget andet. Han er den eneste, der ikke har set mig.

Jeg ringede så ind til alm brand igen den anden dag, da jeg havde været til den sidste samtale i [sygehus] og talte med dem.

Forsikringens forklaring på, hvorfor jeg ikke var berettiget til erstatning er, at skaden er pga. slidgigt. Jeg mener, at de forholder sig til de første erklæringer, hvor de havde andre grunde til mine problemer. Altså før scanningen.

Den sidste forsikringsmedarbejder sagde også, at selvom faldet var den udløsende årsag, var det ikke en akut opstået skade.

Heri er jeg uenig. Hvis jeg har haft et knæ, der ikke havde problemer og så falder og det giver efterfølgende problemer, må det være dækket af forsikringen. Ellers er den ikke noget værd, da der

så altid kan findes en god begrundelse i forsikringstagerens alder til at undgå erstatning.. Jeg var ... år og havde ikke problemer tidligere.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil have alm brand til at anerkende min skade og udbetale erstatning for min skade."

Selskabet har den 7/11 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Anmodning om udsættelse

Indledningsvist skal selskabet oplyse, at klager efter indgivelsen af klagen til Nævnet, over for selskabet har givet udtryk for, at klagen skulle have været indgivet i relation til et andet selskabs for nylige afgørelse i samme skadesag.

Nærværende selskab har tidligere afgjort skadesagen med en vurdering af det varige mén på mindre end 5%, den 29. januar 2019, med henvisning til manglende årsagssammenhæng samt den dokumenterede forud bestående sygdomstilstand i knæet (Bilag A).

Klager fik, igennem andet selskab, udfærdiget en speciallægeerklæring i oktober 2020.

Selskabet genoptog skadesagen og indhentede erklæringen. I forlængelse der af blev sagen afgjort på ny, med en vurdering af det varige mén på mindre end 5% den 30. december 2020 (Bilag B).

Klager gav, i mail af 30. december 2020, udtryk for at selskabet ikke med grundighed havde gennemgået alle de lægelige akter. Herunder at der af akterne fremgik, at klager havde pådraget sig en meniskskade ved uheldet (Bilag C).

I mail af 28. januar 2021 fastholdt selskabet deres afgørelse og tilbød en forelæggelse for Arbejdsmarkedets erhvervssikring (AES). Selskabet gav ved samme lejlighed udtryk for at de ville afholde gebyret på 8.300 kr. (Bilag D).

Samme dag oplyste klager, at andet selskab havde forelagt sagen for AES og at hun ville vende tilbage når udtalelse var modtaget (Bilag E).

I mail af 19. april 2023 fremsendte klager en anmodning om indsigt, hvilket blev imødekommet ved svar af 28. januar 2021 (Bilag F og G).

Herefter er sagen blevet forelagt Nævnet.

Henset til at klager ikke har fremsendt en eventuel udtalelse fra AES i relation til andet selskabs skadesag, er det selskabets opfattelse, at sagen bør forelægges AES med henblik på en vejledende udtalelse omkring de varige følger efter det anmeldte uheld. Der er ifølge klager tale om en skadesag der bliver behandlet af to selskaber, som er kommet frem til samme afgørelse, hvilket har skabt forvirring for hende."

Sagen har været sat i bero for at afvente Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse i sagen.

Selskabet har i brev af 6/12 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er fremkommet med sin udtalelse i sagen den 27. februar 2024.

Selskabet skal beklage, at udtalelsen først er fremlagt for Ankenævnet nu, men den er desværre blevet arkiveret på skadessagen uden, at undertegnede har fået besked herom.

Det fremgår af udtalelsen, at AES allerede tidligere – ved udtalelse fra den 15. marts 2021 - har vurderet det varige mén efter hændelsen til under 5 %. Selskabet har ikke været vidende om, at AES allerede tidligere har vurderet sagen.

AES har igen ved udtalelsen af 27. februar 2024 vurderet klagerens mén efter hændelsen den 18. juli 2016 til under 5 %. AES er således enig i selskabets vurdering af sagen, hvorfor det fastholdes, at klageren ikke er berettiget til udbetaling fra selskabet.

Sagens forløb

Selskabet modtog anmeldelse fra klageren den 30. november 2016, hvoraf det fremgik, at klageren kom til skade med sit venstre knæ, da hun den 18. juli 2016 trådte ned i et hul i græsplænen.

Klageren har noteret, at hun ligeledes havde ulykkesforsikring i [klagerens andet forsikringsselskab], hvorfor selskabet indhentede lægelige oplysninger herfra. Disse er fremlagt af klager.

Sagen blev herefter forelagt selskabets rådgivende lægekonsulent, som ud fra sagens lægelige oplysninger vurderede, at klagerens gener skyldtes forudbestående slidgigt.

Selskabet vurderede derfor klagerens varige mén efter den anmeldte ulykke til under 5 %, jf. bilag A.

Da klageren ikke var enig i selskabets vurdering, indhentede selskabet opdaterede lægelige akter fra [klagerens andet forsikringsselskab], da der efterfølgende var indhentet ortopædkirurgisk speciallægeerklæring.

Selskabet fastsatte endnu en gang méngraden til under 5 %, jf. bilag B.

Klageren var fortsat utilfreds med selskabets vurdering, jf. bilag C, men selskabet fastholdt endnu en gang, at knægenerne skyldtes forudbestående forhold og ikke det anmeldte ulykkestilfælde, jf. bilag D.

Det fremgår af udtalelsen fra AES, at de vurderer, at klagerens samlede mén udgør 8 %, jf. méntabellens pkt. D.2.7.4 og D.2.7.7. AES vurderer dog ligesom selskabet, at klagerens forudbestående slidgigt har betydning for de samlede gener, hvorfor méngraden efter hændelsen er fastsat til under 5 %.

Selskabet fastholder sin vurdering

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er klageren, der har bevisbyrden for rigtigheden og størrelsen af sit krav mod selskabet.

Ankenævnet for Forsikring

4.

100593

AES har vurderet méngraden til under 5 %, og klageren har ikke godtgjort omstændigheder, der gør, at udtalelsen ikke skal lægges til grund i sagen.

Selskabet fastholder derfor over for Ankenævnet, at klagerens méngrad efter hændelsen den 18. juli 2016 er under 5 %."

Klageren har i brev af 21/1 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er ikke enig i aes afgørelse.

Jeg faldt og meniskenen gik i stykker. Jeg var ... år. Jeg har været til undersøgelse på [sygehus 2] og [sygehus 1].

I [sygehus 2] sagde overlægen, at, da de havde taget billeder af begge knæ noget tid efter skaden, og derfor kunne se, at der ikke var slidgigt i mit højre knæ. Det, sagde han, betød, at det havde der heller ikke været i mit venstre før uheldet.

I [sygehus 1] sagde lægen nogenlunde det samme. Men tilføjede, at de skulle skrive, at der var lidt, fordi det ville der altid være ift til alder. Men det var ikke værd at nævne.

Inden uheldet havde jeg absolut ingen problemer med mine knæ. Nu har jeg et meget hævet venstre knæ, der forhindrer mig i meget i min dagligdag.

Når jeg engang får mod til det, vil de gerne skifte det på [sygehus 1].

Jeg er ikke i tvivl om, at mit problem skyldes mit fald.

Og når 2 læger uafhængigt af hinanden, udtaler sig entydigt, virker det mærkeligt, at alm brand og aes kan underkende det.

Når forsikringsselskaberne tegner og betales for forsikringen, bør der også være erstatning ved påviselige skader, der medfører varige gener. Og det må man vel sige, at et knæ, der ikke kan gås på og/eller et kunstigt knæ vil være. For ikke at tale om, de 8 1/2 år, der indtil nu har været smertefulde.

Jeg får jo ikke nedslag pga. alder/slidgigt i min forsikringspræmie

Jeg er klar over, at aes siger 8%, og at de herfra trækker % for slidgigt. Og at erstatning derfor er Okr. Men det står absolut ikke i forhold til mine gener efter faldet.

Jeg ville gerne vide, hvor grænsen for en knæerstatning går. Skal benet sættes af?"

Nævnet har fået forelagt bilag, hvoraf nogle gengives nedenfor. Det fremgår af skadeanmeldelse af 30/11 2016 bl.a.:

"Dato for skade	18-07-2016
Tidspunkt for skade	14:00

...

Beskrivelse af uheldet?

gik i haven og trådte ned i et hul i græsplænen. røg ned på højre knæ. menisken er vist itu. har været hos kirurg. skal afvente og se tiden an. blot anmeldt for hvis det nu ikke bliver ok igen.

...

Hvilke legemesdele blev beskadiget?	Knæ venstre
--	-------------

...

Var du fuldstændig rask ved ulykkens ...	Nej
Hvad fejlede du?	men jeg havde ingen problemer med knæene

Ankenævnet for Forsikring

5.

100593

Har du tidligere været syg bortset fr...	Ja
Hvad fejlede du?	fødselssygdomme, færdselsulykke
Har du tidligere været udsat for en u...	Ja
Hvornår og hvilken legemesdel?	brækket h. ben
...	
Begivenhed:	Ulykke
Årsag:	Faldt, gled, snublede."

Det fremgår af speciallægeerklæring fra speciallæge i ortopædkirurgi af 19/10 2020 bl.a.:

"Resumé

... årig kvinde, førtidspensionist, ... tråds ned i et hul, vredet om på venstre knæ, som hæver op og giver smerter. Henvist til praktiserende speciallæge, som foretager artroskopi i lokal bedøvelse med mange smerter til følge hos patienten. Får kun indkig og ikke behandling på massiv irritation i knæet. Desuden findes en bruskskade på mediale femurkondyl. Fortsat mange smerter og henvist ret hurtigt til [sygehus 2], hvor man ikke gør yderligere, idet hun lige er opereret. Ser det an et års tid med fortsat og tiltagende smerter. Kommer således igen til sygehuset. MR-skanning viser medial meniskskade, og der foretages en artroskopi med fjernelse af meniskskaden, oprensning, samt konstatering af bruskskade på mediale femurkondyl, og moderate slitageforandringer. Selvtækningsprogram efterfølgende, men fortsat en del smerter og ny kontrol igen i 2019, hvor der bliver lavet ny MR-skanning, som viser, at der formentlig er en ny meniskskade, samt nogle artroseforandringer. Tør ikke lade sig operere igen, og siden har der ikke været yderligere behandling på hende.

Har fortsat smerter i knæet, hæver op med forværring ved vrid, gangdistance under ½ kilometer, har svært ved at gå på trapper, især nedad, kan ikke længere gå i hug eller ligge på knæ, ej heller cykle. Alt i gulvniveau klares af manden, ligeledes haven.

Klinisk er der let nedsat bøjeevne i knæet, let muskelsvind, samt på venstre knæ let retropatellar smertegivende patellarartrose, samt stærk mistanke om meniskskade på indersiden med positiv menisktest.

Konklusion

Der er god overensstemmelse mellem det traume, skadelidte har været udsat for, og det langvarige

forløb med fortsat restgener. Der har ikke været tidligere skader i dette ben.

Jeg har sagt til skadelidte, at hun kunne overveje at få vurderet sit knæ igen, eventuelt med ny MR-skanning og operation, men hun tør ikke lade sig operere, de to tidligere operationer taget i betragtning.

Prognostisk kan tilstanden således disponere til yderligere udvikling af slidgigt sammenholdt med forhøjet vægt, og efter mit skøn har hun pådraget sig et pænt stort mén. Tilstanden synes at være stationær, og sagen må kunne afgøres."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 27/2 2024 bl.a.:

"Udtalelse: Varigt mén vurderet til mindre end 5 %

Vi skriver til jer, fordi vi er blevet bedt om at vurdere det varige mén som følge af den hændelse, som [klageren] var ude for den 18. juli 2016.

Ankenævnet *for* Forsikring

6.

100593

Vi vurderer, at den anmeldte hændelse har medført et varigt mén på mindre end 5 %

...

Begrundelse for vurderingen

Vi er ved anmodning den 4. december 2023 blevet bedt om at vurdere det varige mén som følge af den hændelse, som [klageren] var ude for den 18. juli 2016.

Vi er blevet bedt om, at vurdere årsagssammenhæng mellem hændelse og de aktuelle gener i venstre knæ, hvorledes om den lille flap læsion i menisken med overvejende sandsynlighed kan tilskrives uheldet eller de degenerative forandringer i knæleddet.

Tidligere vurdering

Center for Private Erstatningssager har tidligere foretaget en vurdering af samme hændelse. Den 15. marts 2021 vurderede vi det varige mén til at være mindre end 5 %.

Grundlaget for vores vurdering**Kort beskrivelse af hændelsen**

[Klageren] trådte ned i et hul og fik et vrid i venstre knæ.

Primær lægekontakt

[Klageren] var hos praktiserende læge den 16. september 2016 på grund af gener i venstre knæ.

Yderligere lægekontakt

Den 27. september 2016 klagede [klageren] over smerter i venstre knæ.

Den 4. november 2016 var [klageren] til forundersøgelse inden operation.

Den 9. november 2016 fik [klageren] foretaget artroskopi af venstre knæ.

Den 15. november 2016 var [klageren] hos speciallæge i ortopædkirurgi på grund af smerter i venstre knæ.

Den 22. november 2016 klagede [klageren] til praktiserende over divergerende oplysninger fra speciallæge.

Den 21. december 2016 var [klageren] stadig generet i venstre knæ.

Ved røntgenundersøgelse den 9. januar 2017 på ... Sygehus, Radiologisk afdeling af venstre knæ fandt man udpræget slidgigt samt forsnævring af ledspalte i venstre knæ.

Den 4. december 2017 fik [klageren] foretaget røntgenundersøgelse på ... Sygehus, Radiologisk afdeling af venstre knæ, som viste slidgigt.

Ved konsultation og artroskopi af venstre knæ den 25. april 2018 på Ortopædkirurgisk ambulatorium, ... sygehus ville [klageren] gerne afvente med dette, da hun havde fået det bedre i knæet.

I telefonnotat med [klageren] og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 22. januar 2024 fortalte [klageren], at ... sygehus ikke kunne gøre med hendes knæ.

Øvrige forhold

Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] som ung havde en skade på højre knæ i forbindelse med påkørsel.

Sådan har vi vurderet det varige mén

Det varige mén bliver fastsat ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som [klageren] har til daglig på grund af hændelsen. Til det bruger vi vores vejledende méntabel, og i oversigten herunder fremgår det, hvilket indhold i méntabellen vores vurdering er baseret på:

Krops-/sygdomsområde	Vedrørende	Punkt i méntabel
Ekstremiteter (Arme og ben)	Underekstremiteter (ben) – Knæled	D.2.7.4.

Efter tabellens punkt D.2.7.4. vurderes læsion af brusk i knæleddet med smerter, let muskelsvind og eventuelt bevægeindskrænkning, til 5 %.

Indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 18. juli 2016 og de aktuelle gener i venstre knæ. Vi vurderer, at der er sandsynliggjort straks- og brosymptomer, samt at hændelsen er egnet til at medføre varige gener.

[Klageren] klager aktuelt over gener i form af nedsat gang på grund af smerter i venstre knæ.

Vi har lagt vægt på, at [klageren] har fået en meniskskade i venstre knæ, hvor der er smerter ved belastning og gang er nedsat.

Ved den objektive undersøgelse ved bevægelse er der 0-120 grader (raske til 140) Ingen løshed og let skurren. 1 cm. lår- og lægsvind.

Vi vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt D.2.7.4 og D.2.7.7 svarende til 8 %. Vi vurderer også, at der er forudbestående slidgigt i venstre knæ, som har påvirkning af de samlede gener, hvorefter vi har fastsat det varige mén isoleret set til mindre end 5 % efter D.2.7.4 for aktuelle hændelse den 18. juli 2016.

Samlet vurdering

Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] pådrog sig i forbindelse med hændelsen den 18. juli 2016 svarer til et varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 %."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne 6002:

"Forsikring dækker

2.1. Direkte følger af ulykkestilfælde

2.1.1.

Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

Forsikring dækker ikke

2.1. Sygdom m.m.

2.1.1.1. Sygdom

Ulykkestilfælde, der skyldes sygdom.

2.1.1.2.

Sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.

2.1.1.3.

Forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom."

Nævnet udtaler:

Klageren – der er født i 1960'erne - anmeldte, at hun den 18/7 2016 trådte ned i et hul og fik et vrid i venstre knæ. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens varige mén er mindre end 5 %. Klageren ønsker, at selskabet betaler erstatning for varigt mén.

Klageren har anført, at hun faldt, og at knæet efterfølgende hævede op. Hun forventede at det blev ok og ventede derfor med at gå til lægen. Hun fik først at vide af lægerne, at det var slidgigt, men smerten forsvandt ikke. Det viste sig, at menisken var "gået i stykker". Klageren har anført, at hun på opfordring af et andet forsikringsselskab fik lavet en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring, som konkluderede, at "der ikke havde været meget slidgigt, da ulykken skete og at det var pga. ulykken, jeg havde problemer. Men at det var kommet efterfølgende". Klageren har anført, at selskabet kun har forholdt sig til journalerne forinden der lå en scanning, som viste en meniskskade. Forinden uheldet havde hun ingen problemer med knæene, og nu har hun dagligt gener.

Selskabet har anført, at selskabets rådgivende lægekonsulent har vurderet ud fra sagens lægelige oplysninger, at klagerens gener skyldes forudbestående slidgigt. Selskabet har derfor fastsat klagerens varige mén efter den anmeldte ulykke til under 5 %. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelse af 27/2 2024 vurderet méngraden til 8 %, og at klagerens forudbestående

slidgigt har betydning for de samlede gener, hvorfor méngraden efter hændelsen er fastsat til under 5 %. Selskabet har oplyst, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 15/3 2021 tidligere i en vejledende udtalelse er kommet til samme konklusion.

Det fremgår af speciallægeerklæring af 19/10 2020, at "**resumé.** ... Henvist til praktiserende speciallæge, som foretager artroskopi i lokal bedøvelse med mange smerter til følge hos patienten. Får kun indkig og ikke behandling på massiv irritation i knæet. Desuden findes en bruskskade på mediale femurkondyl. Fortsat mange smerter og henvist ret hurtigt til ..., hvor man ikke gør yderligere, idet hun lige er opereret. Ser det an et års tid med fortsat og tiltagende smerter. Kommer således igen til sygehuset. MR-skanning viser medial meniskskade, og der foretages en artroskopi med fjernelse af meniskskaden, oprensning, samt konstatering af bruskskade på mediale femurkondyl, og moderate slitageforandringer. Selvtræningsprogram efterfølgende, men fortsat en del smerter og ny kontrol igen i 2019, hvor der bliver lavet ny MR-skanning, som viser, at der formentlig er en ny meniskskade, samt nogle artroseforandringer. Tør ikke lade sig operere igen, og siden har der ikke været yderligere behandling på hende. Har fortsat smerter i knæet, hæver op med forværring ved vrid, gangdistance under ½ kilometer, har svært ved at gå på trapper, især nedad, kan ikke længere gå i hug eller ligge på knæ, ej heller cykle. Alt i gulvniveau klares af manden, ligeledes haven. Klinisk er der let nedsat bøjeevne i knæet, let muskelsvind, samt på venstre knæ let retropatellar smertegivende patellarartrose, samt stærk mistanke om meniskskade på indersiden med positiv menisktest. **Konklusion.** Der er god overensstemmelse mellem det traume, skadelidte har været udsat for, og det langvarige forløb med fortsat restgener. Der har ikke været tidligere skader i dette ben. Jeg har sagt til skadelidte, at hun kunne overveje at få vurderet sit knæ igen, eventuelt med ny MR-skanning og operation, men hun tør ikke lade sig operere, de to tidligere operationer taget i betragtning. Prognostisk kan tilstanden således disponere til yderligere udvikling af slidgigt sammenholdt med forhøjet vægt, og efter mit skøn har hun pådraget sig et pænt stort mén. Tilstanden synes at være stationær, og sagen må kunne afgøres".

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 27/2 2024, at "indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 18. juli 2016 og de aktuelle gener i venstre knæ. Vi vurderer, at der er sandsynliggjort straks- og brosymptomer, samt at hændelsen er egnet til at medføre varige gener. [Klageren] klager aktuelt over gener i form af nedsat gang på grund af smerter i venstre knæ. Vi har lagt vægt på, at [klageren] har fået en meniskskade i venstre knæ, hvor der er smerter ved belastning og gang er nedsat. Ved den objektive undersøgelse ved bevægelse er der 0-120 grader (raske til 140). Ingen løshed og let skurren. 1 cm. lå- og lægsvind. Vi vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt D.2.7.4 og D.2.7.7 svarende til 8 %. Vi vurderer også, at der er forudbestående slidgigt i venstre knæ, som har påvirkning af de samlede gener, hvorefter vi har fastsat det varige mén isoleret set til mindre end 5 % efter D.2.7.4 for aktuelle hændelse den 18. juli 2016. **Samlet vurdering.** Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] pådrog sig i forbindelse med hændelsen den 18. juli 2016 svarer til et varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 %".

Det fremgår af forsikringsbetingelserne pkt. 2.1, at forsikringen dækker direkte følger af ulykkestilfælde. Det fremgår af forsikringsbetingelserne pkt. 2.1.1.2, at forsikringen ikke dækker "sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde. Det fremgår af forsikringsbetingelserne pkt. 2.1.1.3, at forsikringen ikke dækker "forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom".

Nævnet bemærker, at der er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hun som følge af hændelsen den 18/7 2016 har fået et varigt mén på 5 % eller derover. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fastsat det varige mén efter ulykken til mindre end 5 % under henvisning til klagerens forudbestående slidgigt i

Ankenævnet for Forsikring

12.

100593

venstre knæ. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har den 15/3 2021 tidligere i en vejledende udtalelse kommet til samme konklusion.

Nævnet har også lagt vægt på, at forsikringen undtager forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig efterfølgende opstået sygdom.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder, at hun ikke har haft gener fra venstre knæ før ulykken – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Hans-Jørgen Nymark Beck